

Tužba podnesena 16. ožujka 2018. – Chrysses Demetriades & Co. i Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co protiv Vijeća i dr.

(Predmet T-198/18)

(2018/C 182/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Chrysses Demetriades & Co. LLC (Limassol, Cipar), Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co LLC (Limassol) (zastupnik: P. Tridimas, *Barrister*)

Tuženici: Vijeće Europske unije, Europska komisija, Europska središnja banka, Euroskupina i Europska unija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- naloži tuženicima da tužiteljima plate iznose navedene u Popisu priloženom tužbi, uvećane za kamate koje teku od 26. ožujka 2013. do donošenja presude Općeg suda;
- naloži tuženicima snošenje troškova.

Podredno, tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi postojanje izvanugovorne odgovornosti Europske unije i/ili tuženih institucija;
- utvrdi kojim se postupkom može ustanoviti naknadivi gubitak koji su tužitelji zaista pretrpjeli; i
- naloži tuženicima snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-197/18, *JV Voscf* i dr. protiv Vijeća i dr.

Tužba podnesena 23. ožujka 2018. – VQ protiv ESB-a

(Predmet T-203/18)

(2018/C 182/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VQ (zastupnik: G. Cahill, *Barrister*)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi, u skladu s člankom 263. UFEU-a, Odluku Europske središnje banke SNC-2016-0026 od 14. ožujka 2018.;

- utvrdi da je, u skladu s člankom 277. UFEU-a, članak 18. stavak 6. Uredbe o SSM-u ⁽¹⁾ nezakonit te da stoga poništi navedenu odluku; i

- naloži ESB-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je ESB povrijedio članak 18. stavak 1. Uredbe o SSM-u i članak 49. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, time što je odredio administrativnu novčanu kaznu na osnovi pravnog okvira koji se temelji na odredbama prava Unije i nacionalnog prava koje nemaju izravni učinak.
 - Tužitelj tvrdi da se njegove ponovne kupnje trezorskih dionica između 1. siječnja 2014. i 31. prosinca 2015. ne bi trebale smatrati povredom članka 77. točke (a) i članka 78. Uredbe 575/2013 ⁽²⁾, s obzirom na to da zaštitni sloj za očuvanje kapitala nije bio na snazi niti je bio utvrđen do 1. siječnja 2016.

 - Budući da se ESB-ova odluka temelji na pravilima kojima se uređuje zaštitni sloj za očuvanje kapitala u Direktivi 2013/36 ⁽³⁾, koja nisu bila ni obvezujuća, ni na snazi niti su bila utvrđena do 1. siječnja 2016., tužitelj tvrdi da je ESB odredio administrativnu novčanu kaznu a da ne postoji izravno primjenjivo pravilo prava Unije i nacionalnog prava.

 - Pobijanom je odlukom stoga povrijeđen članak 18. stavak 1. Uredbe o SSM-u i osobito načelo zakonitosti iz članka 49. stavka 1. Povelje o temeljnim pravima.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je ESB povrijedio članak 132. stavak 1. točku (b) Uredbe 468/2014, ⁽⁴⁾ time što je naložio objavu administrativne novčane kazne na neanonimnoj osnovi.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je članak 18. stavak 6. Uredbe o SSM-u nezakonit i da se njime krši članak 263. šesti stavak UFEU-a i članak 47. Povelje o temeljnim pravima, u dijelu u kojem se njime propisuje obveza objavljivanja administrativne novčane kazne, neovisno o činjenici da tužitelj namjerava podnijeti tužbu Općem sudu u roku predviđenim člankom 263. šestim stavkom UFEU-a.
 - Vijeće je tužitelja koji je imao pravni interes za podnošenje tužbe protiv odluke o tome da se administrativna novčana kazna objavi na neanonimnoj osnovi, lišilo dvomjesečnog roka iz članka 263. šestog stavka UFEU-a time što je primijenilo pravilo poput onog iz članka 18. stavka 6. Uredbe o SSM-u.

 - Pobijanom se odredbom odstupa od dvomjesečnog roka za podnošenje tužbe za poništenje i ESB-u se dodjeljuje jednostrana ovlast određivanja trenutka u kojem kreditna institucija mora podnijeti tužbu.

 - Iako ESB ima ovlast objavljivanja administrativnih novčanih kazni, predmetna kreditna institucija mora podnijeti tužbu prije donošenja ESB-ove odluke o objavljivanju kazne. Ovom se situacijom stvara nerazumna nesigurnost za kreditnu instituciju koja u konačnici može ograničiti njezinu sposobnost podnošenja tužbe te kojom se naposljetku krši njezino temeljno pravo na djelotvoran pravni lijek.

- Posljedično, članak 18. stavak 6. Uredbe o SSM-u protivan je članku 263. šestom stavku UFEU-a i članku 47. Povelje o temeljnim pravima.
- Budući da je ESB lišio tužitelja njegovih prava na djelotvoran pravni lijek, pobijanu odluku treba poništiti.

- ⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.)
- ⁽²⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.)
- ⁽³⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.)
- ⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (ESB/2014/17) (SL 2014., L 141, str. 1.)

Tužba podnesena 30. ožujka 2018. – Piaggio & C. protiv EUIPO-a – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Ciclomotori)

(Predmet T-219/18)

(2018/C 182/32)

Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski

Stranke

Tužitelj: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italija) (zastupnik: F. Jacobacci, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga strana pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice 1 783 655-0002

Pobijana odluka: Odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. siječnja 2018. u predmetu R 1496/2015-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- proglasi ništavim dizajn Zajednice koji je registriran pod br. 1 783 655-0002, u vlasništvu nositelja, zbog svih razloga navedenih u ovoj tužbi;
- naloži da sve troškove koje se odnose na postupak pred žalbenim vijećem idu na teret tuženika i nositelja, u smislu članka 190. Poslovnika Općeg suda;
- naloži EUIPO-u i eventualnom intervenijentu snošenje troškova ovog postupka.